

Η ΔΙΑΒΟΛΑΠΟΘΗΚΗ

LE DIABLE ET MON DROIT,
HONNI SOIT QUI MAL Y PENSE.

ΤΟΜΟΣ Η΄.

Συνδρομή προπληρωτή, δια τούς έντός του Κράτ. ανά 12 φύλλα Δραχ. 3

Διά τὸ Ἐξωτερικὸν Φύλλ: 24. Φράγ: 7.

ΑΡΙΘ. 95.

Τιμή καταχωρήσεως, ἢ γραμμὴ ὀβολ. παλ. 3.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα εἰς τὸ Τυπογραφ. « Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ » ἢ παρὰ τῷ Συντάκτῃ Κυρίῳ Φ. ΟΔΔΗ.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 3 Ἰουνίου 1864.

Η ΚΑ. ΜΑΪΟΥ.

Ἄνετελλεν τέλος πάντων ἡ ποθεινοτάτη πρωία τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ σύμπαντες ἠσθάνθημεν τὸ ἐπὶ τῶν μεγάλων συμβάντων γενώμενον ἐκεῖνο αἶσθημα, τὸ ὁποῖον διὰ καρδιακῶν παλμῶν ἐκδηλούμενον καταλαμβάνει καὶ δὲν καταλαμβάνεται! — Ἐβλεπε τέλος ὁ πατριωτικὸς μας Λαὸς πραγματοποιούμενον τὸ χυτοῦν ὄναρ τοῦ ὄλου του βίου, ἔβλεπε τελουμένην τὴν μυθώδη ὑπόσχεν τῆς παλιμβούλου διπλωματίας! Ἀπὸ βαθεῶς ὄρθρου ὅλη ἡ πόλις Ἀργουστολίου ἄνευ διακρίσεως τάξεως, ἡλικίας καὶ φύλου, σύσσωμος ἠγείρετο καὶ ἐπορεύετο εἰς τὴν προκουμαίαν ἵνα παρασταθῇ εἰς τὴν ἀναχώρησιν τῆς Ἀγγλικῆς Φρουρᾶς καὶ εἰς τὴν ἔλευσιν τοῦ ἐθνικοῦ στρατοῦ, ἵνα ἰδοῖς ὄμμασι κορεσθῇ εἰς τὴν γοητευτικωτάτην θέαν τῆς ἀνυψώσεως τῆς σαυροφόρου σημαίας, τοῦ ἀγίου τούτου συμβόλου τῆς ἐθνικῆς του παλιγγενεσίας. Περὶ τὰς 6 π. μ. ὁ ξενικὸς στρατὸς ἠτοιμάζετο πρὸς ἀναχώρησιν καὶ ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ πρώτου καὶ τοῦ τελευταίου Ἀγγλοῦ ἐξωγραφίζετο ἡ συγκίνησις ἢ λύπη, ἢ συμπάθεια καὶ ἢ ἐμπλήξις, τὰ γενναῖα ταῦτα τῶν υἱῶν τῆς Ἀλβιόνης αἰσθήματα ὠτάνει δι' ἠλεκτρισμοῦ μετεδίδοντο εἰς τὸν παρευρισκόμενον Λαόν — δὲν ἦτο πλέον ἡ σκληρὰ καὶ ἀγέρωχος Ἀριστοκρατία τοῦ Ξένου βλέπουσα βλέμμα ὀλιγωρίας εἰς τὸν

πτωχὸν Λαὸν τῶν Νήτων, τὸν τὰ πάντα θυσιάσαντα ὑπὲρ τῆς μετὰ τοῦ ἔθνους του συνενώσεως, ἦτο μερὶς τοῦ γενναίου, καὶ φιλελευθέρου Λαοῦ τῆς Ἀγγλίας, συναισθανομένη ὅλην τὴν ἀγιότητα τῆς θυσίας μας, ἐκτιμῶσα καὶ συμπαθοῦσα πρὸς τὸν θάρραλως διεξαχθέντα ἀγώνα μας, — ἦτο μερὶς Λαοῦ ζήσασα καὶ σχετισθεῖσα μὲ τὸν Λαὸν μας. — Ἦτο Λαὸς ἀπέναντι Λαοῦ! Τεύχη καὶ τόμους ἠθέλομεν γερμίσει ἐξιστοροῦντες ὅλα τὰ κατανοκτικὰ ἐπίσῳδα τῆς μεγάλης ταύτης ἐποποιίας τῶν δύο Λαῶν! Εἶδομεν πολλοὺς στρατιώτας δακρύνοντας νὰ σφίγγωσι τὰς χεῖρας τῶν πρώτων τῶν ὁποῖους ἔβλεπον, καὶ συγχαίροντες ἡμᾶς ἐπὶ τῇ ἀνακτηθείσῃ ἀνεξαρτησίᾳ μας, νὰ μᾶς εὐχωνται ἀπὸ καρδίας πᾶσιν εὐτυχίαν. — Εἶδομεν ἀξιωματικούς τῆς Φρουρᾶς ἐν κατάνυξι ν' ἀποχαιρετῶσι τοὺς φίλους των. — Εἶδομεν πτωχοὺς στρατιώτας νὰ ἐναγκαλιζῶνται καὶ ν' ἀσπάζωνται τὸν Λαὸν μετ' ἀδελφικῆς στοργῆς. — Εἶδομεν δύο Λαοὺς ν' ἀποχαιρετῶνται ἄνευ ἀνασκοπῆς, ἄνευ μνησικαχίας καὶ τοῦτο πρὸς διὰψυξιν τῶν ἐχθρῶν καὶ κολάκων ἀμφοτέρων, σίτινες τὰ μύρια ἐκ τῆς προτερίας διέσπειρον ὅπως ἀμαυρώσωσι τὴν δόξαν τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου. — δειλαίρι! Οἱ λαοὶ δὲν συγκρανοῦνται ἀτιμωρητι, καὶ τιμωρίαν σας ἐλάβετε τὴν μεγαλοπρεπῆ καὶ κατανοκτικὴν Σημῆν ἀείνον ἡμεῖς καὶ καθωραίστην τῶν δέλους ἀπὸ τὸν ἴστορὸν μας.

Περὶ τὴν ὀγδόην ἤρχετο καὶ ἡ Τοπικὴ Κυβέρνησις μετὰ τοῦ Ἀρχιερέως, τῆς Φιλαρμονικῆς καὶ ἀπείρου πλήθους Λαοῦ διὰ τὴν τελετὴν τῆς Σημαίας. — Ὁ γηραιὸς Σπυριδῶν, ὁ κατὰ τὸ α-

κουσμα τῆς πραγματοποιηθείσης Ἐνώσεως ἐκφω-
νῆσας τὸ « Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου Δέσπο-
τα, » — συνεκινήθη μέχρι λυποθυμίας, ὥστε παρ'
ὀλίγον ἐφάνη ὅτι ὁ Ὑψίστος εἰσακούσας τὴν ἐγ-
κάρδιόν του εὐχὴν τὸν ἐκάλει εἰς τὰς Σκηνάς τῶν
Μακάρων.

Ὁλος ὁ ἀγγλικὸς Στρατός, ἐξαιρέσει ἐνὸς λό-
χου, εἶχεν ἤδη ἐπιβιβασθῆ ἐπὶ τῶν πλοίων καὶ τό-
τε ἐν μέσῳ τῶν κανονοβολισμῶν τῆς ἀγγλ. Φρε-
γάτας ἀφ' ἐνὸς, καὶ τῶν μικρῶν μας τηλεβόλων
ἀφ' ἐτέρου, κατεβιβάζετο ἡ θαλασσοκράτωρ τῆς
Ἀγγλίας σημαία καὶ ἀνυψοῦτο ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἰ-
στοῦ ἡ σημαία τῶν Γερμανῶν καὶ τῶν
Βοτσάρων.

Τὸν τελευταῖον δὲ λόγον τῆς Ἀγγλικῆς Φρου-
ρᾶς συνώδευσεν ἅπας ὁ λαὸς μετὰ ζητωκραυγῶν
ἄχρι τῆς ἀποβάθρας. — Κανονοβολισμοὶ, Μουσι-
κὴ, ζητωκραυγαὶ καὶ Οὐρρά τῶν ἀπερχομένων
Ἀγγλων, ἰδοὺ ἡ φωνὴ καὶ τὸ σύνθημα τῆς ΚΑ'.
Μαίου, ἡμέρας ἣτις ἐνδοξον θὰ καθέξῃ σελίδα εἰς
τὴν Ἱστορίαν τῶν ἐλευθέρων ἔθνων. Ἐν τούτοις
ἡ μετ' ἀγωνιώδους ἀνυπομονῆς περιμενομένη
Ἐθνικὴ Φρουρὰ εἰσέτι δὲν κατέφθανε, καὶ τί πρὸς
τοῦτο; ὁ εὐάγωγος τῆς Κεφαλληνίας Λαὸς πα-
ρασταθεὶς δι' ἐπιτροπῆς εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν
Ἀρχὴν προσέφερε ἑκατοντάδας πολιτῶν πρὸς τή-
ρησιν τῆς Τάξεως. — Ἰδοὺ παράδειγμα πολιτι-
σμοῦ τὸ ὅποιον ἀπὸ Ἑλλήνας προσφέρεται εἰς
τοὺς ἐξευγενισμένους τῆς ἐσπερίας Εὐρώπης Λα-
ούς. Οἱ ἀδελφοὶ Ληξουραῖοι ἦλθον ἀθρόοι ἵνα με-
τάσχωσι τῆς λαμπρᾶς ταύτης Ἐθνικῆς ἑορτῆς
καὶ ἀπῆλθον εἰς τὴν πόλιν των, ὅπου ὁ λαὸς οὐ-
δὲ στιγμὴν παύει ἐορτάζων καὶ πανηγυρίζων τὴν
μεγάλην ταύτην τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμέραν.

Τὸ ὠραῖον μας σῦλον διεκρίθη καὶ κατὰ τὴν
περίστασιν ταύτην διὰ τῆς γοητευτικῆς ἐκδηλώ-
σεως τῶν πατριωτικῶν του αἰσθημάτων, σολίζον
καὶ καθωραίζον διὰ τῶν καλλονῶν του, ἠθικῶν τε
καὶ φυσικῶν, τὴν λαμπρὰν καὶ μεγάλην εἰκῶνα
τῆς Ἐλευθερίας μας. Μετὰ ταῦτα ὁ λαὸς δαφνο-
φόρος περιήρχετο τὴν πόλιν ἐναγκαλιζων καὶ ἐ-
ναγκαλιζόμενος, ἀσπαζόμενος καὶ περιπτυσσόμε-
νος εἰς τὴν Ἐθνικὴν του Ἀνάστασιν.

Ἡ Φιλαρμονικὴ προετοιμασθεῖσα παρὰ τοῦ
φιλοκάλου καὶ φιλοπάτριδος Μουσικοδιδασκάλου
Ν. Μεταξᾶ Ντζανῆ, συνεπορεύετο καὶ συνέφαλλε
μετὰ τῆς ἐκλεκτοτέρας Νεολαίας τοῦ τόπου τὸν
Ἕμνον εἰς τὸν Λαοσιλῆ ἡμῶν Βασιλέα καὶ τὸν
Ἀσπασμὸν εἰς τὸν Ἐθνικὸν Στρατόν, μέλη ἀμ-
σώτερα τοῦ ἀνωμνησθέντος Μουσικοδιδασκάλου
Μεταξᾶ, ἐπιτήδες καὶ διὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην
συντεθέντα παρὰ τοῦ ἀνωμόμου ποιητοῦ Λαοῦ.

Περαινομεν ὅθεν καὶ ἡμεῖς τὴν μικρὰν ταύτην

σκιαγραφίαν τῆς μεγάλης ἑορτῆς ἐπαναλαμβάνο-
ντες τὸ ἀφελὲς τοῦ Λαοῦ μας ἄσμα.

Ἄς σπαρτῆ σ' ὄλη τῇ Κτίσει
Τοῦ Ἰονίου ὄχ τὰ νησιὰ,
Καὶ στὰ οὐράνια ἄς ἀντηχῆται
Ἡ χαρμόσυνη Λαλιὰ!

Δὲν εἶν' ὄνειρο ἡ Σημαία,
Ἡ Σημαία τοῦ Λαοῦ,
Σὰν τὸν οὐρανὸν ὠραία
Ἀνυψόνεται παντοῦ!

Δὲν εἶν' ὄνειρο — ὀπλίταις
Μ' οὐρανόχροη στολή,
Μᾶς φωνάζουν Συμπολίταις
Μὲ λαχτάρια ἀδελφικῆ!

Ἐφθασε κ' ὁ Βασιλεὶάς μας,
Τοῦ Λαοῦ ὁ ἐκλεχτός·
Ἄγγελον τὸ ἐλευθερίας μας
Τὸν ἔξαπόστειλε ὁ Θεός.

Ω Δ Η

Η ΕΝΩΣΙΣ.

Πνέουσα τὴν θείαν αὔραν, τῆς Θεᾶς ἐλευθερίας,
Τόνισε, γλυκεῖα Μοῦσα, καὶ ἐν ἄσμα σου φαιδρόν.
Ἔως χθὲς ἀντιλαλοῦσες τῆς πατρίδος θρηνηδίας,
Ἄλλὰ σήμερον ἀγάλλου τὸν ἐλεύθερον καιρόν.
Ἢλθ' ἡ ὥρα νὰ παρέλθουν αἱ ἡμέρ' αἱ σκοτειναί,
Καὶ νὰ λάμπουν πάλιν νέα ἐνδοξοὶ καὶ φαιναί.

ὦ! ποσάκις κατηράσθην τὴν στιγμὴν τῆς γενετῆς μου,
Ὅταν ἔβλεπα τὸ μέλλον ἀπὸ σύννεφο θολό!
Ἄλλὰ σήμερον ὅποτε ἔλευθεροῦται ἡ πατρίς μου,
Τὸν παράφορόν μου λόγον ἐκ ψυχῆς ἀνακαλῶ·
Ὅταν ἔλεγα ἐκεῖνα ἦσαν ἡμέραι σκοτειναί,
Ἄλλὰ τώρα αἱ ἡμέραι ἀνατέλλουν φαιναί.

Ἀπὸ ἐνδοξον μητέρα, ὦ πατρίς καταγομένη,
Πρὸ πολλῶν αἰῶνων ἦσαν δούλη ξένων δυνατῶν.
Καὶ ἀντὶ αὐτονομίας, ἔβλεπες οδυρομένη,
Τούρκους, Ρώσους, Ἀγγλους, Γαλλοὺς, ἢ ἐν σμῆνος, Ἐνετῶν!
Μαῦρα ἐφευγαν τα χρόνια καὶ αἱ ἡμέραι σκοτειναί.
Ἄλλὰ τώρα αἱ ἡμέραι ἀνατέλλουν φαιναί.

Ἄλλ' ὡς ἤρχισαν ν' ἀστράπτουν τὰ ἠρωϊκὰ ἐδάφη
Καὶ ἐσκήρτισαν Μυκάλοι, Θερμοπόλοι, Μαραθῶν,
Καὶ εἰς αἵματα τυράννων ἡ Ἑλλάς ἐρυθροβάφη
Καὶ ἐτῶν τετρακοσίων ἀπετίναξε ζυγόν,
Τότε ἔτρεξε πατρίς μου, ἂν γεμάτη ἀπὸ πληγαῖς
Καὶ ἐσκόρπιζε τὸ αἷμα εἰς θοῦνὰ καὶ εἰς πλαγιές.

Τόσα τρόπαια καὶ νίκαι ἔφερον ἐλευθερίαν,
Κ' εἰς ἐκείνων ἀνεπαύθη, ὡς εἰς δένδρον τὸ πουλί,
Ἄλλ' ἐπέπεσαν οἱ ξένοι καὶ σ' ἀπέσπασαν μὲ θίαν,
Καὶ ἀφῆρσαν θιαίως τῆς μητρός σου τὸ φιλί! . . .
Ἄλλ' ἰδοὺ ποῦ τώρα πάλιν ἡ Ἑλλάς θὰ σὲ δεχθῆ
Καὶ σοῦ δίδει τὸ τουφέκι, καὶ σὲ ζώνει τὸ σπαθί.

Εἰς ἐλεύθερα λουλούδια ἀεράκι τώρα φύσα,
Τώρα ψάλλε ἀηδόνα τ' ἄσματάσου τὰ λαμπρά,
Νὰ, ποῦ φεύγει τοῦ χειμῶνος τόση μάνητα καὶ λύσσα,
Καὶ ἡ ἀνοιξις προβαίνει ἐνδυμένη μὲ χαρά. . . .
Καὶ μαζὴ τῆς ἀνατέλλουν αἱ ἡμέραι φαιναί. . . .
ὦ! τὴν Ἑνωσιν χαρῆτε ἄστρα, γῆ, καὶ οὐρανέ.

Πρὶν σὲ σφίγξῃ, ὦ Πατρίς μου, ἡ φιλόστοργος ἀγκάλῃ
Προτοῦ λάθης τὸ τουφέκι, προτοῦ ζώσης τὸ σπαθί,
Τῆς μητρός σου εἶπε, « Ἴδε, τὰ ἀρχαϊκὰ μου κάλλη
» εἰς αὐτὰ ἡ Παρθενία καὶ ὁ ἔρωσ σου ἀνθεῖ.
» Δὲν τὰ ἐφθειραν τῶν ξένων δυστυχίαι περισσαί,
» Μένουν ἀσπιλα ἀκόμα ὡς τὰ ἔλαβ' ἀπὸ σέ. »

Τότε λάβέ τὸ τουφέκι καὶ πορεύου ἐλευθέρα
εἰς τοῦ Βότσαρι τὸ μνημα νὰ τροχίσῃς τὸ σπαθί.
Φύλαξέτα, ὡς νὰ ἔλθῃ ἡ εὐφρόσυτος ἡμέρα,
Τὸ Βυζάντιον ν' ἀνάψῃ καὶ εἰς αἷμα νὰ σβυσοθῆ. . .
Τώρα ρίψε τὰς ἀκάνθας καὶ τὴν πένθιμον στολὴν,
Καὶ μὲ δάφνην ἐλευθέραν στόλισε τὴν κεφαλὴν.

Καὶ λευκὰ ἐνδεδυμένη εἰσελθε σ' τὰς ἐκκλησίας,
τὴν εὐγνώμονα λατρείαν νὰ προσφέρῃς τοῦ Θεοῦ,
Καὶ λαμβάνουσα ἐκεῖθεν ἀοράτους εὐλογίας,
ἔξελθε, μὲ τὴν σημαίαν τὴν ἀγίαν τοῦ σταυροῦ,
εἰς τοῦ Πρώτου Γεωργίου τὰς ἀγκάλας νὰ ριφθῆς
Ἄσπ' πιστῶν εἰς τὸ ἔθνος μὲ ἐκεῖνον ὀρκισθῆς. . .

Ἡνίοσα τὴν θείαν αὐραν, τῆς Θεᾶς ἐλευθερίας,
Τὴν ἀσπίδα Μούσα, καὶ ἐν ἔσματος φαῖδρον.
Γαίης χθρὸς ἀντιπλοῦσας τῆς πατρίδος ἠρηνοδίας,
Ἀλλὰ σήμερον ἀγῶνιστον ἐλευθέρων καιρῶν.
Ἡνὶ ἡ ὥρα νὰ παρελθῶν αἱ ἡμέραι αἱ σκοτειναί,
Καὶ νὰ λαμπρῶν πάλιν νέαι ἐνδοξαὶ καὶ φαιναί.

Σκίρτα τοῦ Καποδιστρίου, ὦ σκιά προσφιλεστάτη,
Ἐφθασε τῆς Ἑπτανήσου ἡ στιγμή ἡ ποθητή.
Καὶ τὴν ἔνωσιν εὐλόγει ἐκ τῶν οὐρανῶν Μηνιάτη,
Βούλγαρι, καὶ Θεοτόκι, Θεοῦ λόγου ἀετοί.
Ἰδοὺ σήμερον πληροῦται τοῦ Ἰψίστου ἡ βουλὴ,
Κ' εἰς τὴν θρόνον τῆς Ἑλλάδος γλυκοφέγγει Ἀνατολή. . .

Εἰς ἐλεύθερα λουλούδια ἀεράκι τώρα φύσα,
Τώρα ψάλλε ἀηδόνα τ' ἄσματάσου τὰ λαμπρά,
Νὰ, ποῦ φεύγει διὰ πάντα τοῦ χειμῶνος τόση λύσσα.
Καὶ ἡ ἀνοιξις προβαίνει διὰ πάντα μὲ χαρά. . . .
Καὶ μαζήτης ἀνατέλλουν αἱ ἡμέραι φαιναί. . . .
ὦ! χαρεῖτε τὴν χαράν μας ἄστρα, γῆ, καὶ οὐρανέ. ***

ΦΡΑΞΗΝ—ΜΙΣΘΗΝ.

Αἱ ἐφημερίδες τῆς Ἐρμουπόλεως γέμουσι περιγραφῶν
τῆς κατὰ τὴν ἐκείσε ἀφίξιν τοῦ Βασιλέως λαμπρῆς
ὑποδοχῆς, — μετὰ διήμερον ἐν Σύρῳ διαμονὴν ἡ Αὐτοῦ
Μεγαλειότης ἀνεχώρει κατευθυνομένη πρὸς τὰ μέρη μας.
— Μᾶς γράφουσιν ἀπὸ Κέρκυραν ὑπὸ ἡμερομηνίαν,
28 Μαΐου (v).

« Τὴν προσεχῆ Τρίτην (19 Μαΐου π.) ἐπιβιβάζονται
αἱ γυναῖκες τῆς φρουρᾶς, τὴν Τετάρτην ὁ Στρατὸς, τὴν
Πέμπτην κατὰ τὴν 11 ὥρ. π. μ. οἱ ἀνώτεροι ἀξιωμα-
τικοί, καὶ πρὸς τὰς 4 μ. μ. ἡ Αὐτοῦ Ἀθλιότης ὁ ποτε
Λόρδος Μέγας Ἀρμοστής, σημειώσατε δὲ ὅτι ἀπέρχεται
ἀφοῦ ἐπανειλημμένως ἀπεποιήθη νὰ μᾶς πληρώσῃ δύο
συνδρομαὶ τῆς Διοικητικῆς τῆς ὁποίας πρὸ πολλοῦ
ᾤφειλε, le miserable! . . . ἐκ τῶν παρὰ τοῦ Κράτους
χωρηγουμένων αὐτῷ ἐκτάκτων ἐξόδων, ἠδύνατο, νομίζω,
ἐξαίρετα νὰ πληρώσῃ καὶ 8 ψηφροσέλινα· ἀλλὰ φαί-
νεται ὅτι αἱ δαπάναι τῶν παλακιδῶν καὶ τῆς πολυα-
ρίθμου φυσικῆς του Οἰκογενίας δὲν τοῦ ἀφῆσαν λεπτόν
εἰς τὴν τσέπην, σὰς τὸν στέλλω νὰ τὸν περάσῃτε ἀπὸ
τοῦ Διαδόχου τὸ κατάστιχον. — Ἡ Γελοιοτάτη Βασι-
λικὴ (λεγομένη) φρουρὰ φαίνεται ὅτι διανοεῖται τὸ ἔ-
σχατόν της προξινόπημα ἐξερχομένη ἐν πλήρει μασκι-
ρορικῇ στολῇ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεως τοῦ Βασι-
λέως! Ὁ Κύριος Ζαΐμης κατέλυσε τέλος εἰς τὰ Μέγα-
ρα τοῦ ποτε Προέδρου τῆς Γερουσίας. — Ὁ ἀνώτερος
παντὸς ἐπαίνου οὗτος Κύριος ἤρχισε μὲ τὰ σωστά του
νὰ ἀντικαθιστᾷ τὴν συναιτὴν καὶ πατριωτικὴν οἰκονο-
μίαν εἰς τὴν μετριότηδε διαπραττομένην σπατάλην τῶν
δημοσίων πόρων. Ἰδοὺ λ. γ. μικρὸν τι δεῖγμα τῆς Ζαΐμίου
μεταρρυθμίσεως. Ἡ ἐν ἐπαράτῳ τῇ λήξει Κυβέρνησις ἐ-
πλήθυνεν τὰ σφαιροῖδια διὰ τὰς ψηφοφορίας 22 σελή-
νια τὴν χιλιάδα, ὁ δὲ Κύριος Ζαΐμης παρήγαγε πρὸς
2 σελήνια μόνον ἐκ τούτου καὶ μόνον δύναται τις εὐ-
κόλως νὰ κατανοήσῃ τὴν διαφορὰν τῶν μελλόντων ἐ-
ξόδων μας. — Ἡ κατὰ τὴν 24 Μαΐου ν. ὑποδοχὴ ἦτο
ἀθλιεστάτη, καὶ αὐτῶν τῶν ὑπαλλήλων πολλοὶ δὲν πα-
ρευρέθησαν, μετὰ τὴν ὑποδοχὴν ἐγένετο καὶ ἡ συνήθης

παράταξις εἰς τὴν προσεκλήθη καὶ ὁ Κ. Μάνος, ὅστις ἐπέδειξε τὸν εἰς τὸ ἱππεύειν ἐμπειρίαν του. — Τὰ τοῦ Α. Δεμπονέρα ἀδίκως φυλακισθέντος παρὰ τοῦ ἱππότη τοῦ Ἀστυνομού μας, ἐξακολουθοῦσι εἰς τὸ πᾶσιμα ὅλου τοῦ Κερκυραϊκοῦ Κοινοῦ τὰ αὐτὰ.

Ἄνευ περιεργωτέρου διατελῶ ὁ σός. Θ.

— Ἐπισταφραφῆσαμεν ἐν τῷ Κυρίῳ ἄρθρῳ τὴν ἔνδοξον διὰ τὴν Κεφαλληνίαν ἡμέραν τῆς ΚΑ' Μαΐου, ἀλλ' ἡ ἑσπέρα τῆς αὐτῆς διὰ τὸ συγκινητικὸν καὶ θελκτικὸν τοῦ θεάματος διαφεύγει τὴν πρὸς τὸ περιγράψαι ἀδεξιότητα τῆς *Διαολαποθήκης*. — Λαὸς ὀλοκλήρος κατεχόμενος ὑπὸ τοῦ ἰσχυροῦ αἰσθήματος τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ *Ἐγώ του*, Λαὸς πανηγυρίζων καὶ εὐωχούμενος ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς εὐσχημοσύνης χωρὶς οὐδὲ πρὸς στιγμήν, οὐδὲ κατ' ἄτομον νὰ ὑποπέσῃ εἰς τὰ ἀθῶα ἐκεῖνα παραπτώματα τὰ συνήθως συμβαίνοντα εἰς ἐνθουσιώδεις δημοτικὰς ἐορτάς. — Λαὸς ἀφούρητος καὶ αὐτὸς ἑαυτὸν φρουρῶν. Ἰδοὺ ὅποιος ἀνεδείχθη ὁ τῆς Κεφαλληνίας κατὰ τὴν ἑσπέραν ἐκείνην Λαός. — Καὶ ὅμως εἶναι αὐτὸς ἐκείνος ὁ Λαὸς τῶν 1821, 1833, 1849, 1850, ὁ μόλις διὰ τῆς βίας, τῆς ξένης λόγῃς, τῆς μάστιγος καὶ τῆς ἀγρόνης ἀναχαλιζόμενος εἰς τὰς ἀναρχικὰς του δῆθεν ὀρμάς! Τοιοῦτον τὸν παρέστησεν ὁ Ξένος ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης καὶ τοιοῦτον ἤλπισαν πρὸς σιγήν νὰ τὸν ἴδωσι οἱ ἐχθροὶ του, μόλις τὸ κράτος καὶ ἡ βία ἐπίτηδες τὸν ἄφινε ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἐνὸς *Φρουράρχου Μονεμβασίας* καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν 50 χωροφυλάκων! Οἱ ἄθλιοι! Ἐλπίζομεν ὅτι ἐκατοπτρίσθησαν εἰς τὴν λαμπρὰν ἐκείνην ἑσπέραν, λαμπροτέραν διὰ τὴν πολιτικὴν ἀρετὴν τοῦ Λαοῦ μας ἢ διὰ τὰ ἄπειρα φῶτα τῆς καὶ ἐδήξαν ἐν ἀπελπιστικῇ ἀποτυχίᾳ τὰ χεῖλη των. Ἡ πολυπληθὴς καὶ ὠραία συρροή τῶν Κυριῶν μας ἦτο ἡ πραγματικωτέρα ἀπόδειξις τῆς κοινῆς καὶ ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης εἰς τὰ ἀκραιφνῆ αἰσθήματα τοῦ Λαοῦ τῆς Κεφαλληνίας, ὅς τις πώποτε δὲν ὑπῆρξεν οἷον τὸν ἐσυκοφάντησαν οἱ Μειτλάνδοι, Ἄδαμς, Δεβερτῶνες καὶ Οὐάρδοι, ἀλλ' ὅστις ἐστάθη καὶ θὰ εἶναι πάντοτε ὁ *μεγάλθυμος* Λαὸς τοῦ Ὀμήρου. Ἡ φωταψία ὑπῆρξε γενικὴ, ἀπαξιούμενη νὰ μνημονεῦσωμεν δύο ἢ τρεῖς ἀθλίας ἐξαιρέσεις Ἀγγλικῶν Καταστημάτων, ὁ Λαὸς μας οὐδὲ κἂν τὰς παρετήρησε. — Ἡ φιλαρμονικὴ ἐπεάνιξε καὶ ἡ νεολαία ἐψάλλε εἰς ὅλα τὰ καταστήματα, καὶ μετὰ τὴν παύσιν τῆς ἐορτῆς οἱ περίπολοι τῆς αὐτοσχεδίου πολιτοφυλάκῃς εὐθύμως διερχόμενοι τὴν πόλιν μας διεσκέδαζον τοὺς γελοίους φόβους τῶν ἀύπνων βαθυπλούτων μας.

— Τὴν στιγμήν ταύτην (23 Μαΐου ὥρας 6 π. μ.) Ὁ κανονοβολισμὸς τῶν μικρῶν μας τηλεβόλων ἀνήγγειλε τὴν ἀφίξιν τοῦ πρὸ δύο ἡδὴ ἡμερῶν περιμενομένου Ἐθνικοῦ Στρατοῦ. Ἄπαντα ἡ πόλις μας ὡς εἰς καὶ μόνος ἄνθρωπος ἔδραμε εἰς τὴν προκουμαίαν ὅπου ἐν μέσῳ ζητοκραυγῶν, Μουσικῆς καὶ ἐνθουσιωδῶν ἐπιδείξεων ἀπεβιάσθη ἀπόσπασμά τι χωροφυλακῆς, τμήμα λόχου στρατιωτῶν καὶ τινες πυροβόστοι, ὁ Λαὸς προπροφευρομένου τοῦ γραικοῦ σημαιοφόρου τοῦ Λάλα Ἰω. Καγκάδη, συνόδευσε τοὺς ἀδελφοὺς στρατιώτας ἄχρι τοῦ στρατώνος.

Μεταξὺ τοῦ ἀξιοθαυμάσου τῆς ἡμέρας ἦτο καὶ ἡ ἐτοιμότης μετ' ἧς ἐκαλλωπίσθησαν αἱ Κυριαὶ μας καὶ ἐξῆλθον εἰς προὔπαντῃσιν τῆς Φρουρᾶς, — πρώτη θυρία φιλοκομφίας ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς Πατρίδος! — Πολλοὶ εἶνε περιέργοι νὰ μάθωσι τὴν αἰτίαν τῆς ἀργοπορίας τοῦ Στρατοῦ, ἀπλουστάτη! ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἐπέπρωτο νὰ ἐπιθυμηθῇ καὶ ἀνυπομόνως νὰ παραδοκῆθῇ καὶ ἀπὸ τοὺς Ζήτω ἡ Ἐνωσις καὶ ἄς ἀφεθῶσιν αἱ ἁμαρταὶ ὅλων!

— Ἀναγκαζόμενοι ἕνεκα Οἰκογενειακῶν περιστάσεων νὰ ἀπέλωμεν τῆς Πατρίδος καὶ νὰ ἀπουσιάσωμεν ἐπὶ ἓνα μῆνα, ἀναβάλλεται ἄχρι τῆς ἐπιστροφῆς μας ἡ ἐκδοσις τῆς *Διαολαποθήκης*. — Ἐν τούτοις συνιστῶμεν εἰς τοὺς συμπολίτας μας φρόνησιν, Ὁμόνοιαν καὶ Σύναισιν εἰς τὰς ἐπακειμένας ἐκλογὰς ἐξ ὧν ἐξήρτηται ἡ εὐημερία καὶ ἡ πρόσδος τοῦ ὅλου ἔθνους.

Ὁ ἀξιότιμος Μουσικοδιδάσκαλος Β. Βονίκοιλις ἀπερχόμενος τῆς Νήσου μας ἐμελοποίησε ἀποχαιρετισμὸν εἰς τὴν Κεφαλληνίαν, τὸν ὅποιον ἀφιέρωσε εἰς τὴν Ἐμπορικὴν Λέσχην ὁ «Ἐρμῆς» καὶ τοῦ ὁποίου καταχωρίζομεν εὐχαρίστως τὸ κείμενον.

Invano involami — da questa Terra
Destin volubile — che mi fa guerra;
In pena o in gaudio — ovunque io sia
Cefalonia — Rimembrerò.

Ognor nell' animo — terrò scolpite
Le vive immagini — di virtù avite
Ch' ornan tuo popolo — e te, o pia
Cefalonia, — non scorderò.

L' aure dolcissime, — il sol lucente,
Tuo cielo limpido — e ognor ridente
Del mar tuo placido — l' alta armonia
Cefalonia — Rimembrerò.

E la memoria — d' a miei tanti
Che mi berono — di lieti istanti
Nel sen pur patrio — d' Italia mia
Cefalonia — non scorderò.

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
Ὁ Συντάκτης ΦΕΡ. Φ. ΟΛΔΗΣ.
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Η ΚΕΡΑΛΛΙΝΗΝΙΑ.

3013128081
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ
ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ
ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΥΣΣΟΥ ΛΕΣΒΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
A1.Σ3.41 φ1.0085

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ